

Родолубие

Четирите защитни прегради срещу новия световен ред

Свобода. Демокрация.
Обединена Европа.
Цивилизация.
Толерантност.
Плурализъм. Тези и
много други думи,
повтаряни почти
заклинателно, чуваме
всеки ден — поредната
всеобещаваща панацея за
отдалечаващото се от

Христа човечество. Наглото вмешателство на силите на "новия световен ред" в личните, семейни и обществени устои и ценностна система днес е повсеместно.

"Цивилизационният избор" на вавилонското всесмешение, безцеремонните му средства за самоналагане чрез потъпкване на християнската личност и издигане в култ на "новия човек от ерата на Водолея" — един безличен потребител-новоезичник, за когото няма друга ценност освен егоистичното, сладострастно съществуване тук и сега, е сатанинският план за събарянето на четирите защитни прегради на християнската личност и общество срещу злото в тоя свят. ВСИЧКИ тези тревожни съвременни явления, засягат без съмнение всеки православен човек, където и да се намира по света...

Понятието "нов световен ред", което звучи все по-често в устата на политици, философи и богослови, не представлява нищо ново. То съдържа същия основен принцип, въз основа на който преди повече от четири хиляди години Нимрод предложил да бъде строена Вавилонската кула. Целта за построяването на кулата е била отхвърлянето на Божията власт, изгонването на Бога от човешкия живот. Това е било сатанизъм и беснуване, изразени чрез окултните символи,

които украсявали кулата.

В XII век пр. Р. Хр. Вавилонското царство се превърнало в първата велика империя, разпростираща властта си навсякъде из тогавашния цивилизован свят. Известни са също и великите империи на мидяните и персийците, на гърците (при Александър Македонски) и римляните, които на свой ред се стремили към световно господство. Техните царства, крепящи се върху идолопоклонството, се простирали от Централна Европа до Индия.

По-късно, в началото на Своята спасителна мисия за изкуплението на гинещия човешки род, Богочовекът Иисус Христос отхвърлил категорично лъстивото изкушение на сатаната, който всъщност Му предлагал да установи... "нов световен ред": "Всичко това ще Ти дам, ако паднеш и ми се поклониш" (Мат. 4:9) — обещавал той. "С тия думи дяволът лъжел — пише св. Иринеи Лионски, — защото не той управлява света, а Бог. Всъщност властта е била установена за полза на езическите народи не от дявола, който никога не намира покой и най-малко желае народите да живеят в мир, но от Бога, за да могат човеците, боейки се от тая власт, да не се изяждат взаимно подобно на хищни риби, но с помощта на законите да се противят на многообразната несправедливост на езичниците".

Въпреки това, в известен смисъл, тези царства действително принадлежали и на княза на тоя свят, сатаната, тъй като по Божие допущение от него зависело до голяма степен разпределянето на властта в този свят на тържествуващото зло.

От най-древни времена политиката причудливо се преплита с мистиката. Политическият и общественият живот в древна Гърция се намирал под пълната власт на питеите — тайнствените делфийски оракули. Езическите жреци избирали

някоя обикновена жена, призовавали над нея "духовете" и когато тя накрая изпадаше в транс, караха я да отговаря на въпроси, от които зависел целият обществен живот. Колкото и странно да изглежда след две хилядолетия християнство и в наше време в обществения живот на традиционно християнски страни все по-голяма роля започват да играят подобни окултни магьосници и гадатели, ръководени от същите "духове на злобата".

Погледнете обратната страна на американския долар и ще видите три латински думи: *Novus ordo saeculorum* — "нов световен ред". Тези думи са написани върху нещо като развяващо се знаме под пирамида, съставена от тринадесет камъка, над която е изобразено "всевиждащото око". Някои твърдят, че то обозначава Божия промисъл.

Други смятат, че представлява окото на древноегипетското езическо божество Озирис. Това изображение, одобрено от Конгреса на САЩ през 1782 г., е създадено от Чарлз Томпсън, член на масонски орден и секретар на Конгреса. Опитите за установяване на световно господство в човешката история са многобройни. През XX век те са свързани с имената на Хитлер и Сталин.

В наши дни и в демократична Америка върви подобен процес, облечен, разбира се, в "правозащитна" форма: въведена бе официална забрана в американските училища да се употребява поздравът "Merry Christmas!" — Честито Рождество Христово. За "законно" поздравление се счита

"Happy Holidays" (Честит празник), шаблонно клише, заличаващо християнското съдържание на празнуваното събитие.

Съществена роля за установяването на "новия световен ред" и създаването на "новия човек" бе отредена и на комунистическата идеология — на всички ни това е познато до болка. Комунизмът беше мощна и съблазнителна за масите идеология, но зад обещанията му за "светло бъдеще на човечеството" се криеше жестока действителност, основана на безпощадно тоталитарно насилие над личността и обществото. Разбира се, главният удар бе нанесен върху Църквата. Помним обещанието на Сталин: "Към първи май 1937 г. на територията на СССР името "Бог" ще бъде завинаги забравено". Дръзкото богоборчество бе наказано (*На 22 юни 1941 г., в деня на всички руски светии, богоборческата Съветска Русия е нападната от хитлеровите войски и в тежката четиригодишна война дава милиони жертви. Единствено небесното застъпничество на Божията Майка и на руските светии, спасява в тези години Русия от гибел*). Но урокът на историята твърде скоро бе забравен: последва ново гонение с масово затваряне и унищожаване на православни храмове и вярващи по времето на Хрушчов, който горделиво обеща, че "през 1980 г. ще покаже по телевизията последния поп". Днес е очевидно колко напразни са били тези богоборчески опити.

Но комунистическата епоха беше само един от етапите на злото, макар че при нейния крах едва ли някой можеше да предвиди, че идва нещо несравнимо по-лошо.

Утвърди се една нова, ненадмината по цинизма и жестокостта си измама, която надхвърля границите на политиката и придобива всеобхватно, окултно значение. По плодовете им ще ги познаете (Мат. 7:16), говори Евангелието. И пак думите "нов световен ред" все по-често звучат в ушите

ни. За какво ни говорят те в наши дни? Ако съдим по Св. Писание и летописите на историята, стремежът към световно господство, независимо дали той е бил плод на добри намерения или на най-обикновено властолюбие и алчност, почти винаги е бил свързан с идолопоклонство, атеизъм или открит сатанизъм. Той винаги е имал и днес има антихристиянска насоченост. Не помазание от божествената благодат за изграждане на живот върху християнски основи, а "помазание" от сатанинския дух за грабеж, убийства и разрушения до основи.

Страшни изпитания преживяха в XX век Русия и целият свят. Но ако няма покаяние — ще дойдат още по-страшни. Според Откровението на св. Йоан Богослов при възцаряването на антихриста една трета част от човечеството ще бъде убита и пред това престъпление ще избледнеят злодействата на Ленин, Сталин и Хитлер.

Ето едно неотдавнашно изказване на директора на Световната организация на здравеопазването при ООН: "За да се стигне до създаването на единно световно правителство, е необходимо хората да бъдат освободени от тяхната индивидуалност, от привързаността им към семейството, националния патриотизъм и религията, която изповядват". Тези думи в немалка степен отговарят на онова, което ни говори Св. Писание за ужасите на последните времена.

Четири защитни прегради на човека и обществото трябва да бъдат разрушени, за да може да се открие беззаконникът (2 Сол. 2:8).

За постигане на тази цел днес се води война против Църквата, война против семейството, против образованието и нравствеността, война против държавността и родолюбието.

Тази война се осъществява от антихристиянските сили, проправящи пътя на антихриста, и нейните цели са именно такива, независимо от завоалиращите я щедри обещания за щастливо бъдеще и земно безсмъртие.

Първата, най-главната от тях, разбира се, е Църквата. Цялата история на отдалечаващото се от Бога човечество може да бъде окачествена в този смисъл като война против Църквата. Св. пророци предупреждават чрез Св. Писание, че ще настъпи едно последно, най-жестоко гонение срещу Църквата. Още не са зарастнали раните от неотдавнашните страшни гонения, а ето, вече се задава ново, още по-страшно. Защо? Защото антихристът се стреми към абсолютна власт, а християните, тези граждани на Небесното царство и членове на Църквата, признават една-единствена абсолютна, върховна власт — властта на Бога. Според учението на светите отци това, което задържа идването на антихриста, е преди всичко благодатта на Светия Дух, но в противодействието срещу надигащото се зло важна роля играе и законната държавна власт. След събарянето на Божия помазаник, т.е. на властта, основана върху християнски начала, протича стремглава дехристиянизация на властта по цял свят с все по-силни признаци на загубване законността на властта.

Така, по същество днес единствена задържаща сила остава Църквата с нейната благодат, със силата на божествения ѝ живот. Войната против Църквата в така нареченото демократично общество, което все повече и повече отхвърля християнските ценности, се води чрез средствата за масова "информация", чрез системата на **образованието**, чрез приемането на нови, антихристиянски закони. И ние виждаме как тази война вече се разгаря.

Що се отнася до приемането на нови закони, нека пак се обърнем към опита на САЩ, които се явяват образец на

"демократични свободи" за целия цивилизован свят. През 1990 година Конгресът на САЩ прие "Закон против нетърпимостта", където, впрочем, се съдържа забрана "да се правят отрицателни изказвания относно сексуалните предпочитания на другите хора". Според тълкуването на този закон ако свещеник в проповед от амвона нарече хомосексуалността мерзост пред Бога (Лука 16:15), той ще се окаже нарушител на федералния закон и следва да бъде глобен или хвърлен в затвора. В едно училище в САЩ върху стената в класната стая било закачено табло с десетте Божии заповеди. Върховният съд на САЩ е счел това за нарушаване на Конституцията, тъй като то "ограничава свободния нравствен избор на учещите се и нарушава закона за отделянето на Църквата от държавата".

Можете да се възмущавате колкото си искате: "Нима не разбират, ще кажете вие, че тези десет заповеди са основа на всяка култура и всяко знание, и че децата трябва непременно да бъдат приучавани към тях?!" Всъщност целият ужас е именно в това, че те разбират. Разбират, че с изхвърлянето на тези заповеди може безпрепятствено да вършат всичко, каквото им се прииска. И безпрепятствено да придобиват власт над душите на тези деца. По този начин се отваря вратата на неограничена власт — власт над целия свят, над всички човешки същества. От тези примери виждаме, че войната против Църквата е неотделима от войната против образованието.

Американската национална асоциация по образованието, основана от фонда на Рокфелер, обяви открито, че една от главните цели на американското образование е изгонването на Бога от училищата. Днес децата могат безпрепятствено да четат в училище

"сатанинската библия", но им е забранено да слушат за десетте Божии заповеди. Нима не става същото и в Русия, която старателно копира американските "постижения" — известни са ни немалко случаи, когато учители са били изгонвани от училищата заради проповядване на православната вяра, а едновременно с това в същите тези училища безпрепятствено се преподава йогизъм, окултизъм, магия и разтление.

Настъпва времето на нова диктатура, по-страшна от всеки нацизъм и фашизъм. Не е нужно да си мъдрец или пророк, за да разбереш, че когато десетте Божии заповеди са прокудени от училището, пътят, по който върви човечеството води към сигурна гибел.

Тук естествено можем да преминем към разговор за войната срещу **третата** защитна преграда, която православната монархия осигуряваше на християнското общество — войната за разрушаване на семейството. Ние много пъти сме казвали, че мъченическото царско семейство е образец, икона на православното семейство. Това е тъй и в буквалния смисъл — достатъчно е да погледнете снимката на царското семейство, — и в духовно-исторически план — защото след убийството на царското семейство последва разрухата на милиони православни семейства.

Главната задача на революцията според Троцки бе разрушаване на семейството. Неизпълнена повсеместно в годините на революцията, днес тази задача в пълнота се оделотворява в Русия. Става дума за унищожаването не само на православното семейство, но и на всяко нормално традиционно човешко семейство. За установяването на новия световен ред сатаната се нуждае от тази разруха. Там, където разтлението се превръща в държавна политика, цел на държавата става изтръгването на децата от родителската

опека, въпреки че на всеки здравомислещ човек е пределно ясно: разрушаването на семейството не е нищо друго, освен разрушаване на самата държава.

Войната против Църквата, войната против образованието (включително против културата) и войната срещу семейството са неразривно свързани с унищожаването на **четвъртата** защитна преграда, която православната монархия даваше на християнското общество — родолюбието. Както пророчески писа праведният Йоан Кронщадски, след "премахването на самодържеца, към което се стреми известна част от обществото", враговете ще се постараят да унищожат самото име "Русия". Днес Русия в очите на света е една разгромена страна. Това, което нито Сталин, нито Хитлер можаха да сторят, извършиха с успех демократите.

Пред очите ни протича американизация на целия свят. Навсякъде се насажда стандартната масова кич-култура — тъй, че живеещият в Москва и Рязан с нищо не ще се отличава от живеещия в Ню-Йорк или Сидни. Уникалността и неповторимостта на всеки народ, също както и на всеки човек, се разкрива според мярата на осъществяване на правдата и доброто в живота му. Грехът заличава чертите на уникалността и неповторимостта на всеки един човек и на всеки един народ. А истинско разкриване и усъвършенствуване на всички уникални таланти, които всъщност са Божии дарования, са възможни единствено в Христа.

Взети заедно, тези четири защитни прегради срещу надигащото се зло, които са надеждни единствено, ако са основани на православната вяра, представляват едно неразделимо цяло, една обща могъща стена, задържаща идването на антихриста.

Неговото идване ще бъде внезапно. И това ще стане, когато

разпадът на живота във всички области — а също и финансово-икономическата и културно-нравствената криза — достигнат до последния си предел. И тогава, невъзпирани от никого, Международният валутен фонд, Евросъюзът, Световните панрелигиозни организации, ООН и всички подобни глобални структури завчас ще скрепят с подписите си договор за признаване върховната власт на новия диктатор, когото всички ще въздигнат като единствена и последна надежда за "спасяване" на човечеството. Както свидетелствува Божието слово, цял свят ще се изуми от него и ще тръгне подире му.

Четейки написаното, някои може би ще рекат: "На вярващите всякога им е било присъщо апокалиптичeskото възприемане на света. Идването на антихриста не може да стане така бързо!" Нека подчертаем, тук не говорим за каквито и да е срокове; но ще напомним, че в лекциите си, четени в най-близкото минало, западните професори по политология уверяваха студентите си, че до падането на Берлинската стена, символ на "желязната завеса", на комунистическата система, ще изминат поне още стотина години. А Берлинската стена рухна за един ден. И никой не можеше да предположи, че скоро след това ще настъпи крах и на Съветския съюз, и на целия соцлагер. Днес същите тези сили подготвят цялостния разпад на християнския свят и само слепците не виждат ускоряването на историята.

Словото Божие описва подробно "помазаника" на сатаната. След всеобща катастрофа, той за кратък период от време ще установи разцвет и мир. Делата му ще бъдат съпътствувани от поразяващи човешкото въображение окултни явления и лъжечудеса. Новозаветната книга Откровение ни казва, че той ще бъде ранен в главата и по чудесен начин ще се излекува. Именит духовен вожд, описан в Откровението като негов лъжепророк, ще доведе до обединение на всички религии. "Защо ни е Христос? — ще кажат хората. — Погледнете колко

милиони хора са загинали в разни войни, сражавайки се заради християнската вяра. И каква полза от това? А ето, този е човек на мира, той е тук с нас, той бе убит и се вдигна от мъртвите. Какво повече можем да желаем!"

Но скоро след това ще настъпи време на невиждани ужаси. Антихристът, обединителят на световните религии, човекът, турил край на всички войни, ще открие пред човечеството истинското си лице и ще започне да сее около себе си смърт и унищожение. Това ще бъде проява на крайна жестокост и насилие, в степен, небивала дотогава на земята.

Трудно ни е да повярваме, но Второто пришествие на нашия Господ Иисус Христос несъмнено наближава. Затуй не изпадайте в униние от онова, което става в Русия и по света. Не се ужасявайте от разтлението на народите, от безчовечността и окултизма на новите световни водачи, от лъжите на средствата за масова "информация" и тревожните слухове за нови, още по-страшни катастрофи. Христос ни е предупредил, че всичко това ще се случи. И Неговото обещание е твърдо:

"В света скърби ще имате; но дерзайте: Аз победих света!" (Иоан. 16:33)